

باشترین خیرکردن ئه وهیه به هۆی دهوله مه ندیه وه ده به خشریت، وئه و دهستهی له سه ره وهیه خیرتره له و دهستهی له خواره وهیه، وبا به کیکتان (خه ر جکردن) له سه ر ئه و که سانه وه ده ستیپکات که به ر پرسیاره له خه ر جکردن له سه ر یان

له ئه بی هورهیره وه - په زای خوای لیبیت- که پئغه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم- ده فه رمو پت: «باشترین خیرکردن ئه وهیه به هۆی دهوله مه ندیه وه ده به خشریت، وئه و دهستهی له سه ره وهیه (ده به خشریت) خیرتره له و دهستهی له خواره وهیه (وه ر ده گریت)، وبا به کیکتان (خه ر جکردن) له سه ر که سانه وه ده ستیپکات که به ر پرسیاره له خه ر جکردن له سه ر یان»، خیزانه که ی ده لیت: له سه رم خه ر جی بکه، ودا یکی منداله که ی (ئه و ئه مه ی* مندالی لپی بووه) ده لیت: بو کئ جیم ده هیلت بوئه وه ی پشتی پی به ستم؟، وه نده که ی - خزمه تکاره که ی- ده لیت: خوار دنم پینده وکارم بو بدۆزه ره وه. *(ئه مه: وانا ئافه رته ی که نیزه ک وه نده [صه حیه] [ئینو حیان گیرا وه تیه وه - بوخاری گیرا وه تیه وه])

فه رمووده که ئه وه پروونده کاته وه باشترین به خشین ئه وهیه که خیرخوای پیوستی به و به خشینه نه ییت که خه ر جی بکات له سه ر منداله کانی و خیزانه که ی، و پیوستی پی نه ییت بو دانه وه ی قه رز، و واجبه مرو ف سه ره تا به خه ر جکردن له سه ر ئه وانه ده ستیپکات که دا بینکردنی پیداو یستیه کانیان له سه ری واجبه وه کو خیزان مندال وه نده کانی -خزمه تکار وکه نیزه ک-، ناییت خه ر جی له سه ر که سه نزیکه کانی نه کات و به خشریت به که سانی ک که لپی دوورن. فه رمووده که باسی ئه وه ده کات پاش ئه وه ی خه ر جی پیوستی کرد له سه ر ئه وانه ی واجبه پیوستیه کانیان جیه جئ بکات وئه وه ی ده مینیه وه له پاره و سامان ده یه خشریت به که سه دووره کان له هه ژار وخواهن پیوستیه کان، پاشان فه رمووده که فه زلی به خشین و خیرکردن پروونده کاته وه ئه ویش به وه ی ئه و ده ستی ده به خشریت و خه ر جده کات له سه ره وه ی ئه و ده ستیه که وه ر ده گریت و داوا ده کات؛ ئه میش به هۆی ئه وه ی که سیک به خشریت له سامانی خۆی خه ر جده کات وچاکه کاره بوئه شایسته یه په ی به رزتر ییت له و که سه ی داوا ده کات و وه ر ده گریت.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/58185>

